

Interview Naomi Velissariou

De actrice speelt Elektra, maar dan in Genk, waar zij zelf opgroeide. „Haar leven daar is een tragedie.“

Door Kester Freriks

‘Mijn vader heet Agamemnon en mijn moeder Cassandra’, zegt actrice Naomi Velissariou in haar voorstelling *A Tragedy (simplified)*. „Mijn tante is Helena; de mooiste vrouw van Genk.“ In haar performance komen alle fameuze Griekse helden en heldinnen voorbij. Maar ze leven ver weg van Griekenland, in de buitenwijken van de Vlaamse mijn- en industriestad Genk waar Velissariou zelf opgroeide.

In het Amsterdamse Frascati Theater, waar *A Tragedy* speelt, vertelt Naomi Velissariou (29) over haar Griekse familie die in de jaren vijftig in België arriveerde. „Mijn opa kwam eerst terecht in de kolonmijnen, maar die gingen al snel dicht. De financiële verlossing kwam dankzij de vestiging van de Ford-fabriek in de stad. Maar ook daarvoor dreigt nu sluiting, in 2014.“

Met opa's aankomst in Genk begon wat Velissariou in haar voorstelling een 'Genk-Griekse tragedie' noemt: „Mijn moeder is Vlaams. Mijn vader Grieks. Ik verbind mijn Griekse roots met de klassieke tragedie, gesitueerd in Genk. Daarom heet ik hier niet Naomi, maar Elektra. Het Paard van Troje is een Ford Sierra, en Paris is een pooier.“

„Mijn Elektra is een jonge vrouw die lijdt in die industrieplaats vol sociale misère en werkloosheid. De enige manier om aan dat lijden te ontkomen is door haar levensverhaal in de vorm van een tragedie te gieten. Want de klassieke tragedie leidt uiteindelijk tot catharsis.“

Tijdens haar studie Theaterwetenschappen in Antwerpen raakte Velissariou geboeid door de *Ars Poetica* van Aristoteles. Naast deze wetenschappelijke opleiding volgde ze toneellessen aan het Conservatorium Dora van der Groen in Antwerpen. Vorig jaar studeerde ze als actrice af aan de Toneelacademie Maastricht.

In *A Tragedy* combineert Velissariou haar identiteiten als wetenschapper en actrice. „De voorstelling heeft drie delen. Het begint met een soort academische lezing. Daarin leg ik uit dat volgens Aristoteles de acteur zelf niet lijdt, maar wel het personage dat hij speelt. Er zit een veiligheidsmarge tussen acteur en

rol”, legt ze uit. „Maar uiteindelijk kan mijn personage die academische distantie niet volhouden. Rol, actrice en theorie gaan steeds meer door elkaar lopen. Ik, Naomi, raak persoonlijk betrokken bij Elektra's lijden. Ik kan mijn eigen levensverhaal en wat ik heb meegemaakt in Genk niet op afstand houden.“

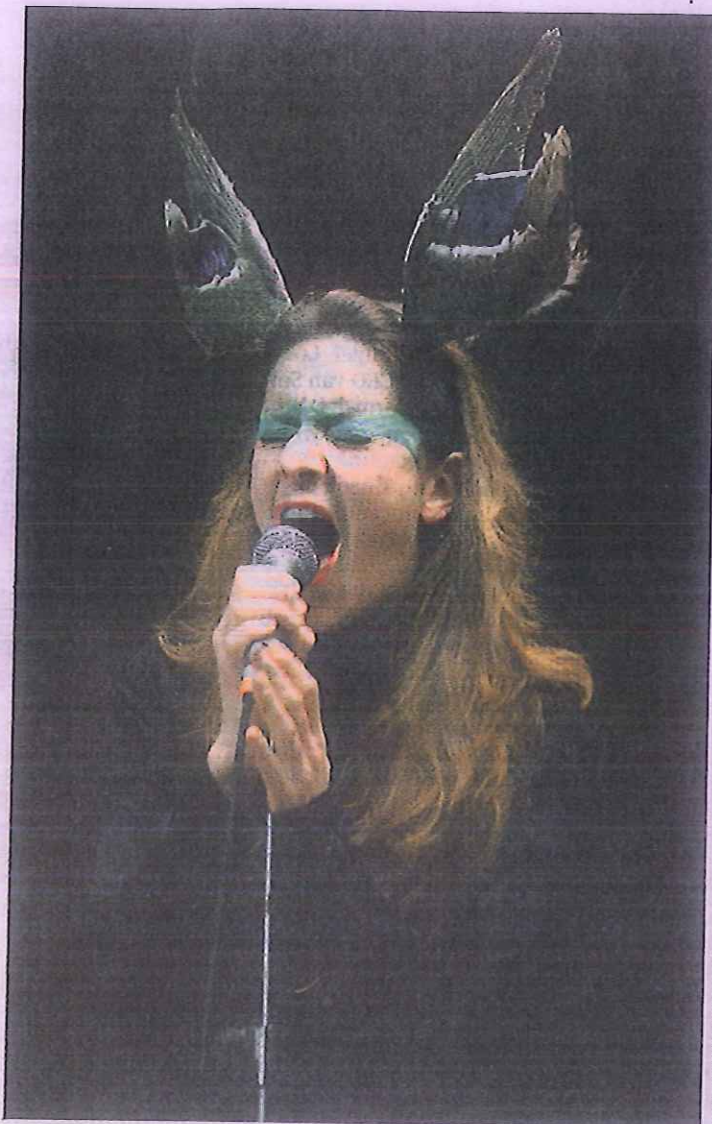
Eerder maakte Velissariou bij Frascati Producties de voorstelling *Mr. Jones* over Amy Winehouse. Vorig seizoen maakte ze indruk als Honey in *Who's Afraid of Virginia Woolf?* door Dood Paard. „Als ik acteer vraag ik me voortdurend af waar theater eindigt en het persoonlijke leven begint. Ontvlucht ik

Ontvlucht ik als Elektra mijn leven als Naomi, en is toneel dus een leugen?

als Elektra mijn echte leven als Naomi, en is toneelspelen dus een leugen? Dat zijn interessante vragen”, filosofeert Velissariou. „Maar”, vervolgt ze, „uiteindelijk kan ik me niet achter een rol verschuilen.“

In het tweede deel van de voorstelling viert Velissariou het theater met een uitbundige show waarin ze haar Genkse ongelukstijd van zich afschreeuwt en zingt, gekleed in zwarte trui en zwarte leren broek. Daarna, in het slotdeel, komt zij tot het inzicht dat het spelen van een rol óók een grote emotionele en persoonlijke inzet vergt. Of, zoals Velissariou het formuleert: „De tragedie over de innerlijke verscheurdheid van een meisje van Griekse komaf in Genk laat zich niet zomaar als rationeel spel opvoeren. Ik laat de toeschouwers eerlijk zien dat ik niet ongeschonden uit deze voorstelling tevoorschijn kan komen.“

A Tragedy (simplified) van Naomi Velissariou door Frascati Producties. 5 t/m 9/11 en 20 t/m 23/11 Frascati, Amsterdam. Inl: frascati theater.nl

Actrice Naomi Velissariou in haar voorstelling *A Tragedy*.